

Duchovní dary

Texty na tento týden

1Pt 4,10.11; Sk 13,1–3; 1K 12,28–31; Sk 2,41–47; 1K 12,12–27

Základní verš

„A toto jsou jeho dary: jedny povolal za apoštoly, jiné za proroky, jiné za zvěstovatele evangelia, jiné za pastýře a učitele, aby své vyvolené dokonale připravil k dílu služby – k budování Kristova těla.“ (Ef 4,11.12)

Duchovní dary jsou zvláštní vlastnosti, které dostává každý člen, aby je použil k Boží slávě a k záchraně lidí. Jako církev jsme správně zdůrazňovali duchovní dar prorocství, ale ne vždy jsme vyzdvihovali důležitost ostatních duchovních darů ke službě. Je však důležité, abychom to dělali. Bible jasně učí, že je musíme jako církev brát vážně, aby je členové začali přijímat a používat.

Je politováníhodné, že mnozí členové církve nevyužívají dary, které dostali. Tento nedostatek má mnoho důvodů. Někdy je chyba na straně samotných členů. Jindy by možná členové mohli být více povzbuzováni k odhalení svých darů a poté k jejich využití ke službě a k misii pod vedením Ducha svatého. Je škoda, když má člověk nějaký dar a nikdy ho nepoužije k tomu, k čemu byl určen.

Nadaní věřící

¹⁰Každý ať slouží druhým tím darem milosti, který přijal; tak budete dobrými správci milosti Boží v její rozmanitosti. ¹¹Kdo káže, ať zvěstuje slovo Boží. Kdo slouží, ať to činí ze síly, kterou dává Bůh – tak aby se všechno dělo k oslavě Boží skrze Ježíše Krista. Jemu buď sláva i moc na věky věků. Amen.

(1Pt 4,10.11)

Osobní studium

Pokud bych se zeptal ve sborech, zda členové mají nějaký duchovní dar, mnozí z nich by museli dlouho a usilovně přemýšlet, než by dospěli k závěru, že nějaký mají. Je ovšem možné, že mnozí z těchto lidí už nějaký duchovní dar používají, pouze si vědomě nepřipustili, že jde o duchovní dar. Řada lidí, kteří se nijak formálně nesnažili odhalit své nadání, kvalifikovaně slouží v oblastech, v nichž se cítí být povoláni, a jejich sbor je v tom utvrzuje. Velmi často se stává, že seminář věnovaný odhalování duchovních darů pouze potvrdí dary, které se již projevují ve službě. Proto je docela dobře možné, že lidé pod vedením Ducha svatého používají nějaký duchovní dar, aniž by ho formálně odhalili a pojmenovali. Na druhé straně tohoto spektra však existují lidé, pro které je obtížné jakkoli se ve sboru zapojit, protože si nemyslí, že by měli nějaké nadání. Je důležité, abychom je povzbuzovali k odhalování jejich schopností a k záměrné snaze s nimi pracovat.

V 1Pt 4,10 je zdůrazněno, že každý, kdo se odevzdal Hospodinu, má nějaký dar. Každý věřící dostal pověření ke službě, proto by nás nemělo překvapit, že nás Bůh vybaví k tomu, abychom ji mohli konat. Pokud přijmeme pověření z evangelia jako osobní evangelizační příkaz od Boha, budeme vybaveni Duchem svatým, abychom se mohli zapojit. Pokud jde o sborové dílo záchrany lidí, Bůh ví, co je na daném místě a v dané době třeba.

V 1K 12,11 je napsáno, že udělení duchovních darů věřícím je součástí díla Ducha svatého: „To všechno působí jeden a týž Duch, který uděluje každému zvláštní dar, jak sám chce.“ Duch svatý nejen rozděluje duchovní dary mezi věřící, ale také, jak se dozvídáme ze Sk 1,8, nám dává moc je používat: „Ale dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až na sám konec země.“

Žádný z biblických textů, v nichž jsou vyjmenovány duchovní dary, není stejný. Tato skutečnost naznačuje, že uvedené seznamy darů nejsou úplně – což znamená, že mohou existovat i jiné dary, které bychom do nich mohli doplnit.

Aplikace

Používáš duchovní dary, které jsi „zadarmo“ dostal, v Božím díle, nebo k nějakému jinému účelu?

Poznámky

Duch a jeho dary

¹V Antiochii byli v církvi proroci a učitelé: Barnabáš, Simeon, zvaný Černý, Lucius z Kyrény, Manahem, který býval druhem tetrarchy Heroda, a Saul. ²Když konali bohoslužbu Pánu a postili se, řekl Duch svatý: „Oddělte mi Barnabáše a Saula k dílu, k němuž jsem je povolal.“ ³A tak po modlitbách a postu na ně vložili ruce a vyslali je k dílu.

(Sk 13,1–3)

Osobní studium

Duchovní dary člověka určují do jisté míry jeho místo v daném sboru. Jinými slovy, pokud odhalíš své duchovní dary, přijdeš na to, jakou službu ve společenství ti Hospodin chce svěřit. Už tě někdy někdo požádal, aby ses zapojil do oblasti, pro kterou jsi prostě neměl žádné nadšení nebo která tě nezajímala? Znáš lidi, kteří přijali nějakou sborovou služebnost, ale během volebního období na ni zcela nebo částečně rezignovali, protože měli pocit, že nejsou pro onu práci těmi vhodnými osobami? V těchto situacích šlo s největší pravděpodobností o lidi, kteří byli požádáni, aby konali sborovou služebnost, k níž nebyli ani povoláni, ani obdařeni, přičemž v některých případech se do ní i pokusili zapojit. Přestože se to stává, nemusí to být pravidlem.

Ke službě Bohu nás tedy povolává Duch svatý. Ve Sk 13,1–3 je popsáno, jak Barnabáše a Saula povolal Duch a tentýž Duch je také vybavil. Verš 2 nám poskytuje důležité informace. Odhaluje nám, že Barnabáš a Saul se zapojili do služby Pánu už před tím, než je Duch povolal ke zvláštní službě. Víme, že šlo o zvláštní službu, protože Simeon a Manahem v této chvíli povolání nebyli.

Těsně před tím, než Ježíš opustil tuto zemi, zaslíbil, že přijde Duch svatý, který se stane našim Pomocníkem. Dílo Ducha svatého částečně spočívá v tom, že nás vybavuje k šíření evangelia. Jestliže nám tedy Duch dává dary, abychom splnili evangelizační úkol, pak jsou určitě důležité a musíme je používat.

Chápeme-li, proč nám Duch svatý dává duchovní dary, uvědomujeme si, jak jsou nezbytné pro záchranu těch, které máme oslovit. Skrze povolání a obdarování Ducha svatého se každý věřící v různé míře a rozličnými způsoby zapojuje do velkého díla šíření evangelia.

Ačkoli někdy možná označujeme některé dary jako důležité nebo zvláštní, ve skutečnosti jsou pro život a poslání církve klíčové všechny dary. Zatímco někdy stavíme na piedestal nadaného evangelistu, kazatele nebo učitele, ti, kdo mají dar vychovávat, sloužit prakticky a moudrou radou, často nejsou doceňováni.

Aplikace

Co můžeš udělat pro to, abys rozeznal, které duchovní dary ti byly dány? Jak můžeš poznat, ke které službě v konkrétní oblasti sborového života a evangelizace jsi byl povolán?

Poznámky

Objevování darů

²⁸A v církvi ustanovil Bůh jedny za apoštoly, druhé za proroky, třetí za učitele; potom jsou mocné činy, pak dary uzdravování, služba potřebným, řízení církve, řeč ve vytržení. ²⁹Jsou snad všichni apoštoly? Jsou všichni proroky? Jsou všichni učiteli? Mají všichni moc činit divy? ³⁰Mají všichni dar uzdravovat? Mají všichni schopnost mluvit ve vytržení rozličnými jazyky? Dovedou je všichni vykládat? ³¹Usilujte o vyšší dary!

(1K 12,28–31)

Osobní studium

Objevit něčí dary není těžké. Dokážeme celkem rychle rozpoznat, pro jaké oblasti služby má nadání náš kazatel a ostatní představitelé sboru. Stačí, když je budeme pozorovat, co dělají, a všimnout si, jak lidé na jejich službu reagují. Avšak jiná věc je, když přijde na to, abychom posoudili, jaké jsou naše vlastní duchovní dary.

Proces objevování duchovních darů jednotlivce se někdy představuje dosti zjednodušeně: vyplň seznam, použij pravidlo – a tvůj dar je odhalen. Mnozí členové církve se pokoušejí objevit své duchovní dary tímto způsobem, ale cítí zklamání, když jim místní sbor nesvěří služebnosti, aby mohli své dary uplatnit v rámci společenství.

Asi nejsnadnějším způsobem, jak začít objevovat své duchovní dary, je účast na vhodném semináři o duchovních darech. Je však moudré považovat tento seminář pouze za počátek hledání, což samozřejmě většina připravovaných seminářů zdůrazňuje.

Verše v 1K 12,28–31 nás nevedou k tomu, abychom všichni toužili po jednom nebo dvou darech, které jsou obecně považovány za nejlepší. V tomto textu nám Pavel ukazuje, že duchovní dary se rozdělují podle potřeb konkrétní situace, v níž se kterýkoli sbor na daném místě a v dané době nachází. Nejlepšími dary tedy budou ty, které uschopní členy místního sboru ke službě.

Když vážně uvažuješ o svých duchovních darech, nepodceňuj to, co ti říkají ostatní členové sboru. Když členové zasedají ve jmenovacím výboru, aby zvolili vhodné lidi do různých služebností ve sboru, hledají ty, kteří již projevili schopnosti a zájem v určitých oblastech. Přestože výbor nemusí hodnotit duchovní dary ani je záměrně posuzovat, ve skutečnosti hledá lidi nadané pro určité oblasti služby.

Pokud ti někdo sdělí své přesvědčení, že bys byl pro určitou služebnost opravdu přínosem, může jít docela dobře o potvrzení tvých darů. Bylo by moudré ho vyslechnout a modlit se za to.

Výsledky semináře o duchovních darech společně s utvrzením ze strany spoluvěřících a s výsledky zkušebního období v určité oblasti služby by ti měly jasně naznačit, k čemu tě Pán povolává a vybavuje.

Aplikace

Jaké myslíš, že máš dary, a proč? Vnímáš při rozpoznávání svých duchovních darů a při své službě „zpětnou vazbu“ ostatních spoluvěřících ve sboru?

Jiné dary

⁴¹Ti, kteří přijali jeho slovo, byli pokřtěni a přidalo se k nim toho dne na tři tisíce lidí. ⁴²Vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se. ⁴³Všech se zmocnila bázeň, neboť skrze apoštoly se stalo mnoho zázraků a znamení. ⁴⁴Všichni, kteří uvěřili, byli pospolu a měli všechno společné. ⁴⁵Prodávali svůj majetek a rozdělovali všem podle toho, jak kdo potřeboval. ⁴⁶Každého dne pobývali svorně v chrámu, po domech lámali chléb a dělili se o jídlo s radostí a s upřímným srdcem. ⁴⁷Chválili Boha a byli všemu lidu milí. A Pán denně přidával k jejich společenství ty, které povolával ke spáse.

(Sk 2,41–47)

Osobní studium

Když uvažujeme o duchovních darech v souvislosti se svědectvím a evangelizací, většinou máme sklon soustředit se na dary hlásání evangelia, kázání a učení. Přestože ne všechny dary jsou zjevně evangelizační, pokud jimi lidé slouží v rámci církevního společenství, budou mít v různé míře dopad na evangelizační poslání církve.

Ve Sk 6,1–4 je popsáno zřízení služebnosti diaconů. Nově zvolení diakoni přispívali k celkovému evangelizačnímu programu rané církve tím, že umožňovali učedníkům, aby se mohli plně věnovat evangelizaci a kázání. Ačkoli bychom činnost těchto diaconů asi nepovažovali za dary, které jsou určeny pro „přední linii evangelizace“, přece jen měly v zákulisí evangelizační dopad. Samozřejmě je docela možné, že díky službě diaconů, jež spočívala v rozdělování pomoci potřebným vdovám, lidé ochotněji naslouchali evangeliu, které bylo kázáno. Jen Bůh ví, jaké dobro vykonali tito lidé plněním svého poslání.

Aby církev fungovala, potřebuje vedoucí a správce v oblastech organizace, financí, ... Ti, kdo slouží Pánu v těchto rozmanitých služebnostech, musí pochopit, že jsou součástí týmu a že jejich přínos je nezbytný pro celkové evangelizační poslání církve.

Ve Sk 2,41–47 je barvitě vylíčeno, jakým způsobem byly prakticky používány duchovní dary v prvotní církvi. Slovo „přidával“ ve Sk 2,47 je použito ve smyslu začlenění do společenství. Zatímco se nově obrácení přidávali k církvi, věřící se o ně starali. Proto můžeme dospět k závěru, že se zde uplatnily duchovní dary z takových oblastí, jako je správa, vedení, pohostinnost, pastorece a bohoslužba. Je to dobrý příklad používání individuálních duchovních darů ve prospěch celé církve prostřednictvím podpory evangelizační služby ostatních.

Aplikace

Přemýšlej o svém vlastním úkolu, o své vlastní roli a službě v církvi. Jak zapadá do poslání církve jako celku?

Poznámky

Dary a křesťanská zodpovědnost

12 Tak jako tělo je jedno, ale má mnoho údů, a jako všechny údy těla jsou jedno tělo, ač je jich mnoho, tak je to i s Kristem. 13 Neboť my všichni, ať Židé či Řekové, ať otroci či svobodní, byli jsme jedním Duchem pokřtěni v jedno tělo a všichni jsme byli napojeni týmž Duchem. 14 Tělo není jeden úd, nýbrž mnoho údů. 15 Kdyby řekla noha: „Protože nejsem ruka, nepatřím k tělu,“ tím by ještě nepřestala být částí těla. 16 A kdyby řeklo ucho: „Protože nejsem oko, nepatřím k tělu,“ tím by ještě nepřestalo být částí těla. 17 Kdyby celé tělo nebylo než oko, kde by byl sluch? A kdyby celé tělo nebylo než sluch, kde by byl čich? 18 Ale Bůh dal tělu údy a každému z nich určil úkol, jak sám chtěl. 19 Kdyby všechno bylo jen jedním údem, kam by se podělo tělo? 20 Ve skutečnosti však je mnoho údů, ale jedno tělo. 21 Oko nemůže říci ruce: „Nepotřebuji tě!“ Ani hlava nemůže říci nohám: „Nepotřebuji vás!“ 22 A právě ty údy těla, které se zdají méně významné, jsou nezbytné, 23 a které pokládáme za méně čestné, těm prokazujeme zvláštní čest, a neslušné slušněji zahalujeme, 24 jak to naše slušné údy nepotřebují. Bůh zařídil tělo tak, že přehliženým údům dal hojnější čest, 25 aby v těle nedošlo k roztržce, ale aby údy shodně pečovaly jeden o druhý. 26 Trpí-li jeden úd, trpí spolu s ním všechny. A dochází-li slávy jeden úd, všechny se radují spolu s ním. 27 Vy jste tělo Kristovo, a každý z vás je jedním z jeho údů.

(1K 12,12–27)

Osobní studium

Duchovní dary neodhalujeme proto, abychom ukojili svou zvědavost, ale spíše proto, abychom hledali místo, kde máme podle Boží vůle sloužit, a také prostor v rámci sborového společenství. Když se snažíme konat to, k čemu nás Bůh obzvláště vybavil, neseme pochopitelně velkou zodpovědnost.

Je velice důležité, že všechny tři hlavní kapitoly, které obsahují seznam duchovních darů (Ř 12; 1K 12; Ef 4), hovoří o těchto darech v kontextu církevního společenství. Z toho vyplývá, že jednotlivci se sice může zapojit do svědecké nebo evangelizační akce na osobní úrovni, jako tomu bylo v případě Filipa a etiopského dvořana (Sk 8), ale každý z nás by měl používat své dary především prostřednictvím sboru a církve.

Ať církev dělá cokoli, musí tak činit z moci a pod vedením Ducha svatého. Potřebujeme hledat Boží vůli a pracovat v souladu s tím, co nám zjevuje Duch svatý. Nesmíme padnout do léčky, že budeme nejprve plánovat a teprve potom usilovat o Boží souhlas. Často si klademe otázku: Co může naše církev vykonat pro Boha? Udělali bychom lépe, kdybychom zjistili, co už Bůh se svým lidem koná, a zapojili se do tohoto díla.

Duchovní dary musíme používat zodpovědně. Nejlepší způsob, jak to zajistit, je ten, že budeme jako příjemci daru udržovat otevřenou komunikaci s Duchem svatým. Měřítkem je zachování jednoty církve. Duch svatý totiž vede jednotlivce a vede také církev. Vedení, které poskytuje jednomu členovi, poskytuje i celé církvi. Bůh neodvádí jednotlivce pryč ze společenství.

Pokud jsme se oddali Kristově službě, můžeme očekávat, že až na nás bude vylit Duch svatý, budou se dít velké věci. Nejdůležitější pro nás jako jednotlivce i církev je ochota přijmout to, co dává Duch svatý.

Aplikace

Jak k tobě promlouvá Duch svatý? Poznáš jeho hlas a vedení? Jak můžeš rozpoznat, že se jedná o směrování Ducha svatého a Boží vůli, anebo o tvé ambice a realizaci?

Podněty k zamyšlení

Způsob přípravy na službu

Jestliže ses rozhodl pro oblast evangelizace, porad' se o svém rozhodnutí se svým kazatelem a vedoucím evangelizace. Diskutujte o tom, jakých školicích kurzů a programů (pokud nějaké probíhají) se můžeš zúčastnit. Všechna školení se nemusí konat v místním sboru. Zjisti, zda by ses mohl zúčastnit regionálního školení nebo zda by tě sbor nevyslal na školení v rámci unie či teologického semináře.

Další možností, jak se vzdělávat, je požádat kazatele nebo jiné lektory, aby uspořádali místní školení o evangelizaci. Pokud jsou náklady neúnosné a ve vašem sboru se chce vzdělávat pouze několik lidí, můžete školení propagovat na regionální úrovni a udělat z něj regionální školicí kurz, který se bude konat ve vašem sboru.

Zatímco se budeš účastnit školení v oblasti evangelizace, přemýšlej o tom, jaké prostředky máš k dispozici. Seznámení se s prostředky a s tím, jak je používat, představuje důležitou součást přípravy na službu.

Pro misijní a evangelizační službu je stěžejní osobní duchovní příprava. Až začneš sloužit Bohu, hlouběji si uvědomíš své osobní duchovní potřeby. Modli se, aby tě Duch svatý vedl a použil.

Otázky k rozhovoru

1. *„Bůh vybavil církev různými dary. Ty jsou vzácné, pokud jsou na pravých místech. Všechny mohou sehrát roli v díle přípravy lidu na Kristův brzký příchod.“ (GW 481) Uvažujte o tom, do jaké míry se duchovní dary zdůrazňují ve vašem místním sboru. Jak na ně můžete více upozornit?*
2. *„Všichni lidé nedostanou stejné dary, ale každému služebníkovi Mistr slíbil nějaký dar Ducha“ (PM 165). Jak můžeme pomoci všem členům církve a povzbudit je, aby odhalovali, rozvíjeli a používali své duchovní dary? Proč je důležité, abychom to dělali?*

Poznámky